

Iskola, iskola! Ki a csoda jár oda?

Csodaszámba menő iskolaév van mögöttünk. Furcsára sikeredett tanárnak és tanulónak, hitoktatónak és hittanosnak egyaránt. Kicsit olyan „hol volt, hol nem volt” íze lett, hiszen hetek, hónapok teltek el, hogy a gyerekek nem látogathatták iskolájukat, nem vehettek részt gyülekezetük istentiszteletén, sem egyéb alkalmain, hiszen azok sorra elmaradtak a korlátozások miatt. Nem találkozhattak egymással. Nem találkozhattunk velük.

A tanulmányi és a hitélethez kapcsolódó versenyek terén is másra sikeredett ez az év, hiszen a legtöbb esemény elmaradt, s amit mégis megszervezték, arra a felkészülés többnyire otthonról, az internet segítségével történt. A járványhelyzet a hitoktatás terén is teljesen új helyzetet teremtett. Az iskolatörvény és a miniszteri rendeletek a hosszú távoktatás idején gyakran változtak, időpontok tolódtak ki. Az iskolabezárás magával hozta a bezártság, az elkülönülés, a bizonytalanság érzését. Ez egyaránt megviselte a gyerekeket, a pedagógusokat és a szülőket is. Hirtelen lett más a világ, s mások lettünk mi is. Új helyzethez alkalmazkodtunk, próbára tette a rugalmasságunk (is). Más felkészülés, más odafigyelés, nem használt, vagy ritkán használt alkalmazások, programok, problémamegoldások menet közbeni tanulására, használatára lett szükség.

Így történt ez hitéletünk terén is. Gyülekezeti életünket mindig is a közösség, a családiasság jellemezte, az mindig nagyon fontosnak számított. Idegen volt a távolságtartás. Az elmúlt időszakban pedig hittanos, összevont évfolyamú csoportjaink nem keveredhettek, a nevelési tantárgyak, így a vallási nevelés is korlátozva vagy tiltva volt. Ahol lehetett, online hit- és online kateoktatás folyt, de a legtöbb helyen megszakadt

a gyerekekkel való kapcsolat. Az iskolák többségében hosszú hónapok teltek el hittanóra nélkül. S mivel a gyülekezeti térben sem találkozhattunk, a lelkészek, hitoktatók csak bízni tudtak abban, hogy a szülők a gyermekeik keresztelesekor tett fogadalmat komolyan veszik, s otthonaikban hitben nevelik a rájuk bízottakat Isten Igéje szerint: „Fiam, ne felejtse el tanításomat, és parancsait őrizze meg szíved...” (Péld 3,1). A templombezárások miatt gyermekeink karácsonyi és húsvéti verselése, éneke, bizonyágtétele nélkül múltak el az ünnepek. Gyermekestiszteletek, bibliaversenyek, énekversenyek, szavalóversenyek, konfirmandus-úrasztala, konfirmandus-hétvégék maradtak el. A sok-sok nehézség mellett azonban mégis voltak

olyan lelkészek és hitoktatók, akik keresték a lehetőségeket, és online készítették fel a gyerekeket és kapcsolódtak be egy-egy megmérettetésbe.

Mára tudatosodott bennünk, hogy újra kell tanulnunk az összetartást és az összetartozást, az egymásra figyelmet és a kölcsönös segítségnyújtást. A türelmet és a kitartást, a hitet és az újrakezdést. Az Istenre figyelmet.

Minden egyes nap. Az elmaradt, elhalaszt, lemond, bezár, korlátoz helyett élni kell az újranyit, megenged, újrakezd lehetőségével. Iskolában, gyülekezetben, otthon. Szívben. Minden szívben. Tanulni és átélni a növekedést a kegyelemben és a mi Urunk, üdvözítő Jézus Krisztusunk ismeretében (2Pt 3,18).

Lesz még igazi ünnep a világon? Lesz még igazi ünnep, lesz még önfeledt táborozás gyülekezeteinkben? Hisszük, hogy lesz! Hisszük, hogy az Úr megadja! Adjunk hálát az Istennel és az egymással való találkozás, és a hitben való növekedés, a lényeglátás áldásáért! A hittanóráinkon pedig az Istenre való rácsodálkoztatás csodájáért!

Czinke Tímea

Az összetartozás természetessége

Kis gyülekezetünk nagy temploma legutóbb akkor telt meg zsúfolásig, amikor közel másfél éve, a Vitézi Rend bálját megelőzően nyitóáhítatot tartottunk a Kárpát-medence szinte minden szegletéből érkezőknek. Egy kis gyülekezetben szolgáló lelkész számára akár életre szóló emlék, hogy ezúttal még a szószékre is csak nehézkesen sikerült feljusson, a templom minden részét megtöltő hagyományörzők között.

Ott, a pandémiát megelőzően hangzott el a hangsúlyos és intő figyelmeztetés, hogy ez az örömmel megélt találkozás és összetartozás bizony felelősséget is ró reánk. Hiszen az ünnepi alkalmat, az egymásra találás élményét, át kell mentünk a mindennapokba. Családi körbe, szűkebb és tágabb közösségeinkbe. Olyan végvári strázsát, nemzetépítő szolgálatot, önvédelmet és identitást felvállalni, ami gyorsan változó napja-

inkban nem mindenki számára ismert és természetes, de talán mégis ösztönző és megszólító.

Mindazoknak, akik hiszünk az összetartozásban és abban is élünk, feladatunk és felelősségünk, hogy ebben az értékesítő világkorszakban is megvédjük nehezen kivívott, és áldásként, mennyei ajándékként kapott egymásra találásunkat. Ma már nem véres, fogcsikorgató küzdelemmel kell ezt megtegyük, hanem jóleső természetességgel. Ahogy megéljük református összetartozásunkat is, immár tizenkét éve. Megvalósított és kimondott egységünkkel példát mutatva a nemzet többi részének. Ezt a természetességet kell megélnünk azok irányába, akik még ma is szétszakításban érdekeltek, és még mindig fel-felteszik az ezt hirdető, fülünket és lelkünket egyként sértő, sercegő lemezt.

Nemzetünket a történelem folyamán, de az elmúlt száz évben is olyan sok külső és belső érdek és indulat igyekezett szétszakítani. És bizony sok esetben siker koronázta ezt a nemzettépő igyekezetet. Erről szól az elmúlt száz évünk. Erről beszélnek a határaink, a jelent tükröző térképeink. Az önmagával határos ország. De mindennek tük-

rében mégis felemelő a tudat, hogy a határokon csak az ország ér véget, a nemzet nem. Sőt, körös körül, hét másik országban mintegy kétmillióan beszélnek, gondolkodnak, álmodnak ebben a pillanatban is magyarul!

Ez a "Haza, a magasban" olyan koncentrikus kört jelent, amely a nemzet háterszága, rejtett erőforrása. Nemcsak védelemre, segítségre és anya(ország)i szeretetre szorulóknak, hanem annak védelmezőinek is. Végvári vitézek, minden határon túl. Az anyanyelv őrzői, a hit védelmezői. A magyar kultúra lovagjai. Kétmillió lélek, akik talán egész életükben abban a reményben keltek és feküdtek, hogy ebben a nagy, rájuk ereszkedett elszakítottágban és idegenségben egyszer végre ők is tartozzanak majd valahová.

Ők azok, akik nem felejtettek. Akkor sem, ha róluk viszont könnyű szívvel lemondtak. Ők azok, akik túléltek. A ki-sebbségi léthez kapcsolódó minden lét-felszámoló nyomorúságot. És most megfogyva, maradékaikban, de mégis élnek, léteznek. 2010-től végre közjogi-lag is visszataláltak, visszafogadtattak oda, ahová mindig is tartoztak. A magyar nemzet kebelére. És a kezükben tartják ennek meghatározó jelképeit: a cí-

meres, szentkoronás okmányokat. Ami még 12 éve is olyan távoli volt, és amiért meg kellett küzdenek, mert bizony, saját honfitársaik sem mindig értették őket, miért is akarnak ők magyarok lenni...

Emlékezünk. Először június 4-én, amikor megszólal a gyászharang, a díktátum aláírásának időpontjában. Két nappal később, június 6-án viszont már előretekintünk és hálát adunk. Megköszönve az Úrnak a romjainkból való megújulást, a testi, lelki újjászületés kegyelmét. Visszatekintünk: lám, innen jöttünk vissza és építettük újra magunkat. Nem több és nem kevesebb ez, mint egy világcsofódás.

Egy halálra ítélt, szétszabdalt nemzet új életre sarjadt. Méltó, hogy hálát adjon az Ég Urának, az újra megtalált útnak. Nekünk, reformátusoknak, különösen is hálás a szívünk, hiszen az összetartozás első lépését mi tettük meg 2009. május 22-én. Elindítva ezzel egy felekezeti határokon túlmutató folyamatot, a szétszabdaltság természetellenes állapotából az összetartozás természetességébe.

Fábián Tibor

Kihez tartozol?

Egyre több olyan felebarátunk kopog be a Lelkészi Hivatalba, akiről pár perc alatt kiderül, hogy sehová sem tartozik. Még ugyan az a „biztos ismeret” megvan benne, hogy milyen vallásúnak keresztelték, de onnantól teljes a képzavar, a filmszakadás. Fájdalmas hallgatni őket, a lelki árvákat, másrészt azonban őket is odairányította valaki. Egy utolsó parányi kis szál, ami odaköti őket az anyaszentegyházhoz. Vagy maga a Lélek...

Nemrég egy olyan idős férfit temettem, akiről családtagjai elmondták, hogy sehová nem tartozott. Annak ellenére sem, hogy öntudatos református és katolikus gyülekezetet magáénak tudhat a szülőfaluból származott. Aztán a nagyvárosi élet, a szocialista világnézet más útra terelte. Élt, dolgozott, óvta a családját. Csak éppen az Isten nem fért be a kis panelbe. És közben elrepült az élet...

Ott álltam a forgalmas temetőben, ahol, mint valami világvárosban, jöt-

tek-mentek az emberek. Az egyik temetés véget ért, a másik elkezdődött. Hangzavar, tömeg, autók tömkelege. Valahogy túl kellett kiabálni a nyitott kápolnateraszon, ezt a hangossá vált sírkerti forgalmat, ahol a holtak nyugalma felverték a hangosan élők, a hangosan temetők.

Ahogy ott álltam, szemben a vég-tisztességet adó, innen-onnan összegyűlt alkalmi gyülekezettel szemben, nagyon egyedül éreztem magam. Hiányoztak a hátam mögül a gyülekezeti tagok. A sehová nem tartozó testvérünket nem búcsúztathatta a családtagok mellé felsorakozó gyülekezeti testvéri közeg. Jobb kéz felől erőltlenül velem énekelt egy idős férfihang. Reménykedve néztem reá. Talán valaki ebben a pártucat ember között mégiscsak tartozik valahová. Vagy legalább emlékszik még, milyen volt tartozni valahová.

Furcsa kettősség volt ez, ott, a nagyvárosi temetői zajban, mégis a magányosságom csendjében. Minduntalan

Jékely Zoltán A marosszentimrei templomban című versének sorai törtek fel bennem: „Tízen vagyunk: ez a gyülekezet, / a tizenegyedik maga a pap”. De itt még gyülekezet sem volt, csak a sehová sem tartozó ember, sehová sem tartozó fiai, lányai és rokonai. Vagy most mégis ők a gyülekezet? Akik jöttek, „megrendeltek” egy temetést, mert valami rémlett arról, hogy a tata református volt. Valamit emlegetett a fehérre meszelt falakról, hogy az milyen szép.

Aztán a sírnál, ahogy magányosan énekeltem a „megrendelők” tekintetében fürödve, legszívesebben a hátam mögé pillantgattam volna. Oda, ahol rendszeren a gyülekezeti tagok állnak és énekükkel, jelenlétükkel támogatnak. De aztán mégsem néztem hátra, mert piruló orcám, gerjedő szívem érezte, hogy nem vagyok egyedül. Itt van, akit kerestem...

Fábián Tibor

GYÜLEKEZETEINK életéből

Szeretethíd 2021 Szürnyeg

Isten kegyelméből 2021. május 29-én megtartottuk gyülekezetünkben a népszerű Szeretethíd programját. Gyülekezetünk tagjai 9 órára gyűltek össze a templom előtt. Az egybegyűlteket a gyülekezet lelkipásztora, e sorok írója köszöntötte, majd egy csöndes imádságot követően elkezdődött a munka. Az asszo-

nyok és a férfiak egy része a templom épületét takarította ki, kitisztították a szőnyeget, és megmosták az ablakokat.

A templom körül megkapálták a virággyásokat, lementszették a tuafák gallyait, gereblyéztek. A délig tartó munkálkodást már szintén hagyományossá vált

szeretetvendégség követte a helyi kultúrházban, a község polgármesterének szervezésében. A Szeretethídon összesen 28 lélek vett részt. Istené a hála és a dicsőség az elvégzett munkáért, híveink részvételeért és a meghitt közösségben töltött szeretetvendégségért!

Kozár Péter, lkp.

Rendhagyó istentisztelet Bátorkeszin

Fűnyírás, székek, padok, párnák, énekeskönyvek, rögtönzött úrasztala, persely, szintetizátor, mikrofonok, hangosítás, fertőtlenítőszer, arcmaszok, pótszékek... Bátorkeszin mindezek elkészítésére szükség is volt legutóbb, mert az első adandó alkalommal, amint engedélyezték a szabadtéri rendezvényeket, a templomkertben tartottak istentiszteletet.

„Nagy öröm, még nagyobb várakozás és izgatott készülődés előzte meg. Nem tudtuk, mire számítsunk: eljönnek-e a hívek, milyen lesz, kitart-e a jó

idő? Ennyi bizonytalanság között is vállaltuk az istentisztelet szabadtéri formáját, mert alapterületre kicsi a mi kedves bátorkeszi templomunk. Máskor kényel-

mesen elférünk benne még a nagy ünnepeken is, de most mindössze tizenhárom férnénk el az aktuális szabályozás szerint (15 m² egy főre). Így négy-öt istentiszteletet kellett volna hirdetnünk, s nem élhattuk volna át a gyülekezeti „sokan vagyunk, akik Istenhez tartozunk” jó érzést. A szabadtéri alkalom meghirdetésével szerettük volna biztosítani, hogy mindenki, aki istentiszteletre vá-

gyott jönni, megtehesse, mert az Ige is megerősít: „Sóvárog, sőt eleped a lelkem az Úr udvarai után...” (Zsolt 84,3)” – tájékoztatta honlapunkat Czinke Tímea lelkész.

A templomudvarban 60 személynek készítettek ülőhelyet. Volt, aki azt mondta: túlzás annak a tíz embernek, aki eljön. Az istentisztelet kezdete előtt tíz perccel csak hatan jelentek meg, ezért féltek, hogy igaza lesz, s üresen maradnak a helyek. Ám mire megszólaltak a templom harangjai, s palástosan odaértek a szintén lelkipásztor férjével és a gyülekezet gondnokával a Fireszke-központ teraszára (ahol a „szószéket” helyezték el), kalapált az örömtől a szívük, mert minden szék és pad foglalt volt. Sőt, kevésnek is bizonyult! 65-en jöttek el! Még a pótszékekre is szükség volt! A januártól elhunyt hét személy hozzátartozóit is erre az első nyilvános istentiszteletre hívták meg már a temetések alkalmával, akik szép számmal el is jöttek hálát adni.

„Jó volt látni, hogy minden korosztály képviseltette magát: a gyerekektől a fiatalokon át az idősekig. Megható, fel-emelő, szép alkalom volt. Lelkészként nagyon hálásak vagyunk, hogy a négy hónapos templombezárás után testvéri közösségben ünnepelhettünk ezen a

vasárnapon. Nehéz időszak volt, de most annál inkább értékelni tudjuk a gyülekezetbe tartozás áldását, a közösség, a találkozás, a személyes beszélgetés örömet. Nagyon sok jó visszajelzést kapunk. A híveknek nagyon tetszett ez a rendhagyó forma, mi pedig örültünk annak, hogy milyen jól érezték magukat az istentiszteleten. Most tudatosították, hogy mennyire hiányzott nekik a gyülekezet, a testvéri találkozás. S most már a válaszokat is tudjuk: eljöttek az emberek. Jó volt. Gyönyörű, napsütéses, szélcsendes idő volt” – mondta Czinke Tímea.

A bátorkesziek úgy döntöttek, hogy a hatályos intézkedések betartásával vasárnaponként egy istentiszteletet tartanak, mert ha jó az idő, akkor hatalmas alkalmas hely áll a szabadban a rendelkezésükre, amelyet már a nyári táboraik alkalmával is sokszor élvezhettek. Amennyiben rosszra fordulna az idő, akkor a templomban, a meghatározott aktuális szabályozás szerint tartanák meg az istentiszteletet. Ezért nem is terveznek többet tartani mindaddig, amíg tovább nem enyhülnek a korlátozások, mert vallják: „... jobb egy nap a te udvaraidban, mint máshol ezer...” (Zsolt 84,11).

„Ha már lehetővé válik a számunk-

ra is kedvező létszámkorlátozás, akkor örömmel tartunk templomi istentiszteletet akár két korosztály számára is. Jelenlegi tapasztalatunk az, hogy még mindig vannak, akik félnek a járvány, illetve gyenge egészségügyi állapotuk miatt eljönni, s ezt telefonon vagy üzenetben jelezték is, ugyanakkor másoknak a szabad tér bátorságot adott, s emiatt jöttek el. Április 25-e óta felhagytunk a Fb-on vagy a youtube-on nézhető istentiszteletek közvetítésével, mert ezek a kényszerhelyzetre jelentettek megoldást. Megtapasztaltuk, hogy jó ugyan az online tér, de nem formál gyülekezetté bennünket, ezért – amíg csak lehetséges – élő istentiszteletet tartunk gyülekezeti közösségben. Bízunk benne, hogy az Úr elindítja az embereket a hívők közösségébe, ahol átélhetik a gyülekezet gondoskodó szeretetét, Isten áldását. Hisszük, hogy Istennek terve van velünk abban a gyülekezetben, ahová elhívott és kiválasztott bennünket, ezért élünk az istentisztelet lehetőségével, mert az elmúlt időszak megtanította, hogy „megyünk, amíg tehetjük!” – közölte Czinke Tímea lelkész.

Iski Ibolya/reformata.sk
Fotó: Czinke Csenge

Beíratási körkép

A Szlovákiai Református Keresztyén Egyház területén jelenleg hat református alapiskola működik, egy az alsó tagozatosok számára, öt pedig teljes szervezettségű. Az elmúlt év szeptemberében két elsős, egy második és egy ötödik osztállyal megnyitotta kapuját Rimaszombathban a Református Alapiskola is. A beíratási eredmények alapján 78 első osztályos kezdheti meg szeptemberben az 2021/22-es tanévet református alapiskolákban.

Alistál

Az Alistáli Református Alapiskolába 13 gyermeket íratnak be, ez hárommal több, mint az előző iskolai évben. Édes Enikő igazgató tájékoztatása szerint jó hír, hogy emelkedett a községi óvodából jelentkezők száma. Nyolcan helybéliek, négyen pedig a környező településről

(Bögellő, Padány, Apácaszakállás) jönnek majd. Azoknál a településeknél, melyek nem megfelelő az autóbusz-összekötetés, ott iskolabuszt biztosít az intézmény. Mivel programok szervezése nem engedélyezett, ezért egyelőre még nem terveznek ismerkedési napot a leendő elsősök számára.

Martos

A 2021/22-es iskolai évben várhatóan négyen ülnek be először Református Egyházi Alapiskola padjaiba, ez a szám egygel több a tavalyi beíratottnál. Szénási Szilárd esperes-lelkipásztor elmondása szerint még szeretnék meggyőzni az ötödik iskolaérett szüleit, hogy gyermekük

ket hozzájuk írássák be. „Korábban előfordult, hogy a falu iskolaköteles gyermekeinek több mint felét máshová íratták be a szülők, most pedig már szinte mindenkit itt hagynak. Sőt, még a vegyes nemzetiségű házasságból született gyermeket sem vitték el szlovák nyelvű iskolába. Nő a bizalom az intézményünk iránt, s bizonyára ebben a kiváló körülmények is közre játszanak, illetve, hogy s magyar óvoda és az alsó tagozatos iskola is egy épületkomplexumban helyezkedik el. Sajnos kis falu vagyunk, kevés a gyer-

mek. Ketten felső tagozatosok lesznek az idén, de ha helyettük lesz öt elsősünk, akkor az már jelentős költségvetésnövekedést jelenthet, ami megoldás lenne anyagi gondjainkra” - közölte Szénási Szilárd esperes-lelképásztor.

Érsekkéty

Az Érsekkétyi Egyházi Alapiskolába és Óvodába az elmúlt évben négy iskolaköteles gyermeket írtattak be, végül hárman kezdték el a tanévet. „A tavalyi évhez viszonyítva az idén viszont jelentősen megnövekedett az érdeklődés az iskolánk iránt, tíz gyermeket írtattak be a szülők, köszönhető annak, hogy szinte mindannyian a mi óvodánkat látogatták. Szeptemberben viszont csak kilencen ülnek be az iskolapadokba, mert az egyik elsősnek a szülei Magyarországon élnek, így ő oda is fog járni iskolába, de mi leszünk az anyaiskolája. A koronavírus-járvány ellenére a szülők inkább a személyes beíratást részesítették előnyben, természetesen az egészségügyi előírások betartásával, de gyermekük nélkül. A beíratott leendő elsősök többsége helybeli, egy gyermek Kisgyarmatról, egy pedig Ipolypásztóról fog bejárni. Intézményünknek van saját iskolabusza, amellyel biztosítani tudjuk a gyermekek iskolába jutását” - tájékoztatót a 2021/22-es iskolai évre történő beíratással kapcsolatban Oszlák Szandra iskolaigazgató.

Az egyházközség 22 évvel ezelőtt alapított, illetve újraindított, jelenleg 49 tanulóval rendelkező, teljes szervezetszerű alapiskolája jelenleg is önkormányzati tulajdonú ingatlanban működik, de már készül az új iskola az alsó tagozatosok számára.

Rimaszombat

A Református Alapiskolában tavaly 30 tanuló kezdte meg a tanévet két osztályban. Az idén pedig 23 gyermek felvételi kérelmét juttatták el hozzánk. Tavaly három gyermeknek kértek halasztást, az idei beíratottak közül szintén három gyermek marad még egy évig az óvodában. „Ez a szám valóban

alacsonyabb, mint a tavalyi, de a 2021/22-es tanévben már csak egy osztály nyitására van lehetőségünk. Mivel az oktatásról és nevelésről szóló törvény alapján az első osztályban 22 tanuló lehet, ezért sajnos egy tanuló jelentkezését már nem is tudtuk elfogadni. A 22 felvett gyermekből 12 rimaszombati, 10 pedig más településről van. Iskolabuszunk nincs, de általában a más településekről érkező gyerekek szülei Rimaszombatban dolgoznak, több közülük már óvodába is ide járt, így a szállítást meg tudják oldani” - közölte honlapunkkal megkeresésünkre Molnárné Pelle Beáta megbízott igazgató.

A beiratkozási kérelmet a szülők postán vagy elektronikusan küldhették vagy személyesen hozhatták el. A Református Óvodába járó gyerekek szülei az óvodában adták le a kérvényüket. Még áprilisban kiválasztottak egy tanítási szünetre eső napot, amikor a szülők a gyerekeikkel együtt bejöhettek az iskolába és megnézhatték belülről is. Augusztus végére terveznek egy gólya-napot, amikor a leendő elsősök megismerkedhetnek az iskolával, a tanító nénikkel és az osztálytársaikkal is. Amennyiben az idén lesz lehetőség nyáron gyülekezeti napközis tábort szervezni, akkor oda is meghívják a Református Alapiskola leendő elsőseit is.

Rozsnyó

Tavaly 24 elsősük volt, az idei évben 17 gyermeket írtattak be. A 2020/21-es iskolaévben két osztály is tudtak nyitni,

most szeptemberben pedig - egyelőre úgy néz ki, - csak egyet. „Bár jó lett volna megismételni a tavalyi sikertörténetet -

ilyen téren még mindig reménykedünk. Jeleztük a szülők felé, hogy az iskolai év végéig szeretnénk a leendő elsősöknek és a szülőknek szervezni egy ismerkedési napot, hogy félelem nélkül jöjjenek majd hozzánk szeptemberben. Nagyon örülünk, hogy a zeneiskola kihelyezett osztályai újra működni fognak helyben, biztosítva ezzel művészeti fejlődésüket. A távolabbi településekről sem gond eljutni az iskolába, mivel az intézményünknek van saját iskolabusza. Isten kegyelmében bízva és csak Rá hagyatkozva szeretnénk továbbra is folytatni oktatói munkánkat” - mondta Juhász Edit, a református alapiskola igazgatója.

Vaján

Az Ungi Református Egyházmege fenntartásában húsz éve működő egyházi alapiskolába tavaly áprilisban 12 gyermeket írtattak be. A szülők idén is kihasználhatták az elektronikus beíratkozás lehetőségét, de a többségük a személyes részvételt részesítette előnyben. „A jelenlegi adatok alapján, április végéig csupán nyolc elsőst jelentettek be az intézményünkbe. Szeptemberben így előre láthatólag kevesebb elsős kezdheti meg iskolánkban az új tanévet, mint az elmúlt évben, melynek oka az iskolaköteles gyerekek alacsony száma az iskola vonzáskörébe tartozó falvakban. Mindezek ellenére bizakodóan tekintünk az előttünk álló időszak elé, hiszen az el-

múlt év áprilisában is csak 12 elsőre számíthattunk, ám szeptemberre a számuk 16-ra emelkedett. Intézményünket a helyieken kívül Bésből, Iskéből, Abaráról, Csicserből, Kistráskáról, Nagyráskáról, Imregről, Szürnyegről, Deregyéből, Nagyszelmencről, Nagykaposról és Mokcsakerésről is látogatják a diákok, akik számára iskolabuszt is biztosítunk. Így is segítve a szülőket, hogy gyermekük egyházi intézményben tanulhasson és nevelkedhessen!” - tájékoztatót Kraus Rebrek Sarolta igazgatóhelyettes.

Megtartotta alakuló közgyűlését a Gömöri Református Egyházmegye

A Gömöri Református Egyházmegye alakuló egyházmegyei közgyűlésére 2021. május 8-án került sor a rimaszombati református templomban. Az áhítatos és a megválasztott tisztségviselők fogadalmátét a Rimaszombati Református Egyházközösség YouTube csatornáján élőben közvetítették.

A közgyűlés a 127. zsoltár felolvasásával kezdődött: „Ha az ÚR nem építi a házat, hiába fáradoznak az építők. Ha az ÚR nem őrzi a várost, hiába óvják azt az őrök. Hiába keltek korán, és feküsztek későn: fáradsággal szerzett kenyeret esztek. De akit az ÚR szeret, annak álmában is ad eleget.” Nagy Ákos Róbert esperes olvasta az úr igéjét, s imádságában köszönetet mondott, hogy e nehéz időkben gyarlóságaink ellenére is megtapasztalhattuk az Isten áldó és megtartó erejét. Imádkozott azért, hogy legyen számunkra is megtapasztalt valóság, hogy „akit az ÚR szeret, annak álmában is ad eleget”.

Az istentisztelet és a fogadalmátétel előtt sor került az egyházmegyei közgyűlésre, melyen számbavették az alkotótagokat: 43-ból 37 volt jelen. Az egyházmegyei közgyűlést Madarász Béla egyházmegyei gondnok nyitotta meg, majd átadta a szót Nagy Ákos Róbert esperesnek, hogy vezesse le a gyűlést. Ezt követően sor került az egyházmegyei tisztségekre való jelölésre és titkos szavazásra. Amíg a szavazatszámoló bizottság összesítette a szavazólapokat, a gyülekezet a 274., 165., 395. és 464. hittvalló dicséreteket énekelte. Az éneklést orgonajátékával Bihari László Richárd kísérte.

Közben Nagy Ákos Róbert, a Gömöri Református Egyházmegye esperese ismertette a Szilvánusz-nívódíjra beérkezett jelöléseket, melyet a közgyűlés alkotótagjai egyhangúlag megszavaztak. Rákos Loránt egyetemes lelkesítő főjegyző Bán Zoltán leköszönő egyházmegyei gondnokot, Boros István lelkipásztor pedig Gyurán Ágnes, a Palánka bábmisziós szolgálat felvállalóját jelölte. A díjazottak az őszi közgyűlésen vehetik majd át a kitüntetésüket.

Az istentiszteletet fennállva a 164. számú dicséret éneklésével kezdték, majd a 225. számú dicséret éneklésével magasztalták tovább, s adtak hálát az atya Istennek.

Az ígét Géresi Róbert, a Szlovákiai Református Keresztény Egyház püspöke hirdette. Imádságában hálát adott, hogy az Isten oltalmazó szeretete megőrizte és velünk volt az elmúlt időben. „Arra kérünk Urunk, hogy ne a mi vétkeinket lásd önmagad előtt, hanem a mi megváltónknak, az Úr Jézus Krisztusnak goltai keresztül elvégzett áldozatát, mert szükségünk arra a kegyelemre és megtartásra, amit Te hozol el erre a teremtet világra” – imádkozott a püspök.

Az ígehirdetés alapigéje Jeremiás próféta könyve 1. részének

első tíz verse volt, mely arról szól, hogy Isten prófétává teszi Jeremiást. „Lásd, én a mai napon népek és országok fölé rendellek, hogy gyomlálj és irts, pusztíts és rombolj, építs és plántálj!” – szólott az ige. Kifejtette, Jeremiás prófétát Krisztus előtt 627 évvel szólította meg Isten. Életében meghatározó változás történik, egy újabb feladatot kap: hogy Isten szavának és akaratának a hirdetője legyen az ő népének körében. Kiválasztott lett, küldetést kapott. Oda kellett állni az Úr színe elé, hogy akaratát megcselekedje. Az Isten küldő akaratát az emberi életet úgy formálja, hogy az ember Isten kegyelméből, az ő szavát hirdetve formál és formálódik. Jeremiás azonban védekezik, megpróbálja elhárítani ezt a küldetést, nem fogadja el azonnal Isten küldő szavát, azzal az indokkal, hogy nem ért a beszédhez, hogy fiatal, hogy lehetne tőle sokkal jobb, más, alkalmasabb választás.

„A helyes önismeret nagyon fontos része a mi elhívásunknak, hogy amikor Isten a szolgálatra hív el, akkor mi magunk érezzük, tudjuk és pontosan látjuk azt, hogy igazából mi nem vagyunk alkalmasak. Az életünk tele van téves elképzeléssel, vétkekkel is, amelyek sok esetben meghatároznak bennünket. Csak azt tudjuk mondani, hogy miért éppen én? De azt is látnunk kell, hogy a helyes önismeret az nem akadály a megbízatásnak. Az életünk valóságában az Isten nem akadályt lát, s nem azt akarja láttatni, hanem az ő felénk szóló ígéje arról szól, hogy az ő hatalma és ereje végtelen. És bennünket, elesett parányi, alkalmatlan embereket is használni, vezetni akar bennünket az Isten” – világított rá Géresi Róbert.

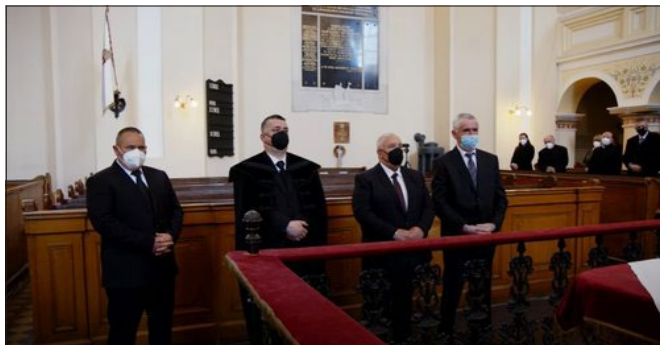
S hozzátette, az Isten mindenkit úgy álmódott bele ebbe a világba, hogy küldetése van itt, mégpedig az, hogy tanulságot tegyünk az Isten megtartó szeretetéről, s ehhez Isten kinyújtott kezét ad. „Ez egy jelkép. Az Isten kinyújtott keze az nem egy fizikai jelenlétet valósít meg, hanem azt mondja itt az ige, hogy egészen közel lép az emberi élethez az Istennek a szeretete, olyan közel, hogy megérint bennünket, szánkat, szívünket és egész emberi jelenvalóságunkat” – mondta.

Kihangsúlyozta, az Isten érintése a küldetés. S bizakodásnak adott hangot, hogy a jelenlévők a Gömöri Református Egyházmegye vezetőiként, lelkipásztoraiként, gondnokaiként ilyen megérintett emberek. „Ez az isteni érintés meghatározza az életünket, s a ti szolgálatotokat is, s mikor az ember ezt megtapasztalja, akkor tudja, megérzi, hogy ez mindennél fontosabb, mert túlmutat ezen a földi jelenvalóságon, annak a kegyelemnek és megtartatásnak reményét adja, amely a mi megváltónknak, az Úr Jézus Krisztusban jött el ebbe a teremtettségbe” – tette hozzá. Géresi Róbert református püspök kérte, Isten megszólító kegyelme érjen el bennünket, érintsen meg a keze,

Szentlelke pedig formáljon úgy mindannyiunkat, hogy bár emberi tekintettel nézve alkalmatlanok vagyok, az Isten mégis ismer bennünket, ezért szolgálatra hív és küld, s vezeti életünket.

„Vigyük végig örömmel, reménységgel és hittel a ránk bízott küldetést. S tegyük tanúbizonyságát az Isten nagyságának, s végtelen irgalmának és szeretetének” – zárta igehirdetését a püspök. Imádságában köszönetet mondott az elhívó kegyelemért és szeretetért, mely megérintette a jelenlévőket. Kérte a megerősítést, hogy csüggedéstől mentesen, távolabb lássunk, mint amit az emberi értelem láthat ebben a világban.

A fogadalomtételre készülve a gyülekezet a 370. dicséretet énekelte. Isten áldó kegyelmének jelenlétében elsőként a Gömöri Református Egyházmegye megválasztott vezetői tettek esküt: Nagy Ákos Róbert esperes, Madarász Béla egyházmegyei gondok, Boros István egyházmegyei lelkészi főjegyző és Miklós Aladár egyházmegyei világi főjegyző.

Géresi Róbert a fogadalom kivételét követően sok erőt, reménységet, bizodalmat és kitartást kívánt a gömöri egyházmegye elnökségének. „Kívánom, hogy e komoly tisztség és feladat, mely ennek az egyházmegyének a vezetését, irányítását, felügyelését jelenti, Isten segédelmével mindannyiótok számára e csodálatos bizonyágtétel és elvégzett szolgálat legyen. Tegyétek tanúbizonyságát annak, hogy Krisztus gyermekeiként, az ő megváltottjaiként, az Anyaszentegyház épülésére tevékenykedtek és szolgáltok. Az Úr áldása legyen veletek és azokkal a közösségekkel, amelyek reátok bízottak” – mondta a püspök.

Ezt követte az egyházmegye tisztségviselőinek a fogadalomtétele, az esküt Nagy Ákos Róbert esperes vette ki a kezükből. Az egyházmegyei tanács lelkész tagja Fazekas Ágnes, Gebe

László és Molnár Sándor lett, póttagja Abaházi Zsolt és Nagypálné Szaszák Malvina. Az egyházmegyei tanács világi tagjává Bán Zoltánt, Dávid Lászlót és Fürjes Lászlót választották, a póttagok Pósa Dénes és Pósa Zoltán lettek.

Egyházmegyei lelkészi jegyzővé Szőkéné Orémus Zsuzsanna, egyházmegyei világi jegyzővé pedig Pósa Zoltán lett megválasztva. Egyházmegyei ügyész Abaházi Zsolt lett. Az egyházmegyei pénztárnok Boros Éva maradt. Az egyházmegyei számvevőknek Bihari László Rihárdot és Pósa Zoltánt választották meg. Esküt tett a megválasztott zsinati képviselő Gáspár Tibor is. Az egyházmegyei lelkészi tanácsbíra Bihari László Rihárd, Nagypálné Szaszák Malvina és Kovácsné Timár Ildikó lett, helyettes tanácsbíra pedig Szőkéné Orémus Zsuzsanna. A világi tanácsbírákat Balogh Janette, Gáspár Tibor és Kotán Katalin alkotják; helyettes világi tanácsbíra pedig Fürjes László lett.

„Hallotta az Úr a Ti fogadalomtételüket, s nem is kérhetek, nem is kívánhatok mást, minthogy Isten áldása, Szentlelkének vezetése segítsen benneteket abban, hogy hűek legyetek ehhez az eskühöz, és hogy szolgálhassuk itt a gömöri egyházmegyében mindenható Istenünket” – mondta Nagy Ákos Róbert esperes, aki végezetül köszönetet mondott Géresi Róbert püspöknek, hogy eljött az egyházmegye alakuló közgyűlésére.

A záróének a 285. dicséret 6. verse volt. Az áldást Géresi Róbert püspök mondott, az ünnepi alkalom a Himnusz elénekülésével ért véget.

Az áhítatot és megválasztott tisztségviselők fogadalomtételét a Rimaszombati Református Egyházközség YouTube csatornáján élőben Szarvas László és Mikos Tamás lelkészek közvetítették.

Pósa Erzső, reformata.sk

Huszonöt református templom újulhat meg a Felvidéken

A magyar kormány által jóváhagyott Magyar Templom-felújítási Program keretében újabb templomok újulhatnak meg nemcsak Magyarországon, de a határon túli magyarok lakta területeken is. A közel 26 milliárd forint támogatásból 1800 templom és imaház szépülhet meg. Szlovákia 96 településén 101 templom, illetve imaház homlokzata kaphat új külsőt.

„Szlovákiában 69 római katolikus, 6 görög katolikus, 25 református templom újul meg, illetve egy zsidó hitközségi központ. A támogatás összege templonként 13-15 millió Ft (35-40 ezer euró) között mozog, a felújítás döntő többségében a külső homlokzatokra vonatkozik. A mi feladatunk, hogy segítjük a megmaradást, a kultúra, a nyelv és

a hit megőrzését. Az egyházi közösségek nemzetet tartanak meg” – közölte Soltesz Miklós, a Miniszterelnökség Egyházi és Nemzetiségi Kapcsolatokért felelős államtitkára a legutóbbi komáromi látogatása alkalmából. Hozzátette, a program nem csak az egyházat támogatja, de a munkálatokat kivitelező vállalkozások is. Emellett a megújult templomok

nak minden Szlovákiában élő ember örülhet, nemzetiségi hovatartozástól függetlenül.

A program keretében 25 református templom újul meg mintegy egymillió euró értékben. A Komáromi járásban megszépül a csicsói, a gelléri és a perbeitei templom. Gömörben többek között Darnyában, Gömörszékáron, Kövecsesen, Sajórecskén, Sajószentkirályon, Simonyiban, Abaúj-Tornában pedig Tornagörgön és Szádalmáson újulnak meg templomok, illetve egyházi építmények.

Iski Ibolya/reformata.sk

A keresztény újságíró ma hitvédő és honvédő is egyszerre

Azzal a hittel indultam el az újságírói pályán, hogy én végre kiteljesíthetem őseim elnyomott, tönkretett sorsát, mondja Frigyesy Ágnes. A Szalézi-díjas újságíró szerint ma már nem áldozatok vagyunk, hanem a magyarság felemelkedésének aktív részesei.

Lapszámunk témája az áldozat. Három könyvedben és számos cikkedben foglalkoztál hűséges tanúságtevőkkel, áldozatvállalásukkal, akik szenvedések között sem adták fel a reményt, a szolgálatot. Hogyan emlékszel rájuk?

Szeretettel és nagyrabecsüléssel. Hisz Ferencz Béla Ervin, Bíró Antal János ferencesek, Tőkés István református lelkész, teológus, vagy Harangozó Ferenc, a Burg Kastl magyar gimnázium volt igazgatója részben a kommunista diktatúra áldozataivá váltak, hisz sokéves börtön, hátrátétel, mellőzöttség elviselése mellett pályájuk kibontakozását is akadályozta a rendszer. Igaz rájuk ama nemes gondolat: Devictus Vincit! Vagyis legyőzette győztek. Szabadulásuk után hitüket, magyarságukat megőrizve szolgálták tovább Istent és népüket. Tőkés István bátyámhoz és Ervin atyához külön atyai szeretet fűzött. Ha Erdélybe utaztam, mindketőjüket meglátogattam, István bácsit kolozsvári otthonában, míg Ervin atyát a ferencesek szárhegyi kolostorában. Emléküket tisztelő szeretettel őrzöm.

A magyarság elmúlt száz éve annak jegyében telt, hogy áldozatok vagyunk. Ki kell-e lépünk ebből a lélekfájdító áldozat-szerepből, ahhoz hogy továbblépjünk, gyógyuljunk és felemelkedjünk?

Hogyne. Ha családi gyökereimre tekintek, őseim: nagyszüleim, szüleim is áldozatok voltak mind anyai, mind apai ágon a diktatúra évtizedeiben, hisz keresztény, hívő, anyai ágon nemesi, katonacsaládból, a legüldözöttebb társadalmi rétegből származom. Börtön, kitelepítés, másodrendű állampolgári lét jellemezte sorsukat. Nagypám, vásonkeői Várkonyi László Temesváron született, de a családnak menekülnie kellett otthonából, nagyanyám: Orbán Erzsébet úrilány és családja Felvidékről, Gömör-megyeből menekült, hogy Kecskeméten egymásra találjon a két „árva”, szülőföld nélkül maradt család. Apámat az ügyvédi pályáról, anyámat a karnagy pályáról tiltották le. Apai nagypám testvére: Frigyesy János, a

Magyar Telefonhírmondó és Rádió Rt, a későbbi Magyar Rádió és Magyar Távíratok Iroda egykori kereskedelmi vezetője, majd vezérigazgatója 1944-ben, a német megszálláskor vált földönfutóvá. A sok családi elnyomatás ellenére ifjú újságíróként azzal a hittel indultam el az újságírói pályán, hogy én végre kiteljesíthetem őseim elnyomott, tönkretett sorsát! Nagyapa verseket, drámákat írt, munkásságát szeretném felfedeztetni a magyarság számára. Ma már erős hitemet és erőmet a felemelkedésünk szolgálatába állítottam. 2010 óta már nem áldozatok vagyunk, hanem a magyarság felemelkedésének aktív részesei.

Magyar-könyvtár szakos diplomával lettél keresztény újságíró. Mi a szép számodra ezen a pályán?

Minden. A kezdeti nehéz, küzdelmes, anyagilag instabil évek után ma már élvezhetem munkám gyümölcseit. Különleges, nagyszerű művészeket, politikusokat, közéleti személyiségeket, egyházfőket ismerhettem meg. Csodás szépművészeti tárlat-megnyitók, koncerteken, egyházi rovatvezetőként fontos hitbéli eseményeken vehettem, vehetek részt. S ha az ember az igazat mondja, és belső iránymutatója szerint szabadon írhat: ez a legnagyobb kegyelem az életben!

Hogyan látod azt a világméretű ideológiai küzdelmet, amelyről Balog Zoltán dunamelléki püspök azt mondta, hogy ez a globalista ideológia először csak kigúnyolja, majd semmibe veszi a keresztény hitet, aztán megszégyeníti a hit képviselőit, a végén pedig – ahogy a világban sok helyen – fizikai értelemben is üldözni kezdik őket.

Püspök úr jól látja ezt a folyamatot. Kemény küzdelem részesei vagyunk. Ennek ellenére nem adhatjuk fel helytállásunkat a jó és nemes célok mentén. Az igazi keresztény újságíró ma hitvédő és honvédő is egyszerre. Remélem, fizikai üldöztetésünket nem kell megélnünk a 21. században...

Tavaly új kötettel jelentkeztél, ez-

úttal Bőjte Csaba küldetéséről. A könyv 2003-tól kíséri figyelemmel a ferences szerzetes szolgálatát. Miért tartottad fontosnak kötetbe rendezni a hozzá fűződő írásaidat, fényképeidet, kiegészítve az ő gondolataival?

Újságírói hivatásom szolgálat. Mivel 18 évvel ezelőtt Hámori József akadémikus, professzor titkárnője Kiss Melitta megkért, hogy készítsek interjút Bőjte Csaba ferencessel, akit akkor még nem ismert a magyarság, jó szívvel mondtam igent. Hiszem, hogy a Jóisten embereken keresztül mutatja nekünk a hozzánk méltó, számomra megfelelő újságírói feladatokat. Ez az egyszerű interjú-készítés elvezetett egy olyan rendkívüli emberhez, akinek munkásságát jó szívvel, minden további felkérés nélkül, önkéntes munkával kísértem mindmáig. A Dévai Szent Ferenc Alapítvány megalakulásának 25. évfordulójára készülve rádöbbsenem arra, hogy 17 éves újságírói munkám különleges értéket képvisel. S mivel a Biblia szerint értékeinket ne az asztal alá, hanem a fényre helyezve láttassuk, kötetbe rendeztem Csaba testvér munkásságáról szóló fotóimat, tudósításaimat, első interjúmat, zárandokokhoz szóló leveleit, kiegészítve az ő veretes gondolataival.

Mit jelent Bőjte Csaba személye a magyarságnak?

Bőjte Csaba egyedülálló erőt és képességet kapott feladatai ellátására Istentől: mintegy 6000 árva és nehézorsú gyermek felkarolása, gyermekmentő otthonok működtetése, egykori kastélyok, tönkrement laktanyák rendbetétele és keresztény, magyar népének evangelizálása. Valamint írói vénájáról se feledkezzünk meg! Remek, többkötetes szerző!

Az általad vezetett Budapesti Székely Kör aktív hagyományörző, honismereti tevékenységet végez, bár a

világjárvány benneteket is akadályoz. Milyen terveitek vannak idénre?

A világjárvány ellenére folytatjuk munkánkat: online esteket tartunk. Januárban a népszerű Hazajáró televíziós műsor két utazójánál jártunk: Kenyeres Oskárral és Jakab Sanyival találkoz-

tunk Vácon. Február végén Petrás Mária és Alina csángó művészeket látogatjuk meg pomázi otthonukban. Márciusban a történelmi Batthyány-család képviselőit szólaltatjuk meg. Hogyan őrzik hagyományaikat, magyarságukat nemesi, történelmi családjaink? Várjuk a szigorítások feloldását,

hogy honismereti kirándulásainkat is folytathassuk. Áprilisban, májusban és szeptemberben készülünk egy-egy újabb erdélyi könyvbemutató körútra. Ősszel, ha Isten is akarja, televíziós film is készül a körútról.

Fábián Tibor

Az LMBTQ-érzékenyítés rombolja a hagyományos családmoddelt

Sikeress és gyarapodó nemzetté válnánk, ha rendeznénk az Úrhoz fűződő kapcsolatainkat, mondja Dr. Kékesi Raymund jogász, jogvédő, háromgyermekes családapa, aki szerint fontos, hogy az értelmes áldozatvállalás készségét a gyermekeinknek is továbbadjuk.

A közösségi oldaladon bemutatkozásodat így kezdted: "keresztyén, református, magyar". Mit jelent családnak a gyülekezeti háttér?

Gyermekkoromtól a Fasori Református Gyülekezetbe jártam. Nagyon szerettem a lelkészünket, Páll Lászlót, aki azóta sajnos elhunyt. Hatalmas tudású, csodálatos ember volt. Ő készítette fel a konfirmációra, és emberileg is nagyon közel kerülünk egymáshoz. Aktív tagja voltam a gyülekezetnek, s persze a konfirmandus, majd az ifjúsági csoportoknak. Később a feleségemmel is visszajártunk a gyülekezet házaspáros körébe. A Baár Madas Református Gimnáziumban, ahová jelenleg már két gyermekem is jár, megismerkedtem Berkesi Gábor tiszteletes úrral, az iskola lelkészével, akihez jó barátság fűz. Ő a Pozsonyi úti református gyülekezet lelkésze, ahová lakhelyünk szerint akkoriban tartoztunk, Édesanyámmal az ő istentiszteleteit és egyéb gyülekezeti alkalmait látogattuk. Jelenleg Budán, Húvösvölgyben lakunk, ahonnan egy ideig visszajártunk a fasori és a Pozsonyi úti templomba, de két, majd három gyermekkel ez egyre nehezebb volt, s végső soron tartottuk magunkat ahhoz az egyházi előíráshoz, hogy a lakóhelyünkhöz legközelebbi gyülekezetbe járjunk, így pár éve a pesthidegkúti református gyülekezet tagjai vagyunk. A gyülekezetben feleségem és gyermekeim is jól érzik magukat, Zselyke lányom részt vesz a nyári hittantáborokban, s jelenleg együtt készül a többiekkel a tavaly esedékes, ám a vírushelyzet miatt tolódo konfirmációjára. Elmondhatom tehát, hogy bár igazán hűségesnek gondolom magunkat, mégis három gyülekezethez kötődünk, és persze számos egyházi intézményünk-

hoz. Nem véletlenül végeztem mind a jogot, mind a bölcsészskart a Károli Gáspár Református Egyetemen.

Lapszámunk témája az áldozat. Az áldozatvállalásnak komoly erkölcsi tartalma van, ellenben a magyar nemzetnek az elmúlt száz éve arról szolt, mennyire nem jó áldozatnak lenni.

E kérdéssről elsőként Batsányi János Biztatás című remeke jut eszembe:

*„A hazáért élni, szenvedni, s jót tenni,
Ügye mellett önként s bátran bajra menni,
Kárt, veszélyt, rabságot érte fel sem venni,
S minden áldozatra minden ha kész lenni
Barátom! oly dolgok, melyek az embernek
Dicsőség mezején oszlopot emelnek,
S melyekért (bár, míg élsz, sokan nem
kedvelnek)*

A jók sírodban is áldanak, tisztelnek." Is-ten egészen biztosan velünk van, ha igaz ügyért hozunk áldozatot, még akkor is, ha nem azonnal érzékeljük a segítségét, vagy nem oly módon, ahogy azt mi szeretnénk vagy elváránk akkor. Természetesen emberek formájában is küldheti a segítségét. Sokszor megtapasztaltam, hogy nem szabad csüggedni semmilyen vertnek tűnő helyzetben sem. Nagyon fontos, hogy az értelmes áldozatvállalás készségét a gyermekeinknek is továbbadjuk. Bár a magyar nemzet egyértelműen a huszadik század áldozata, mégiscsak jó dolog magyarnak lenni. Az biztos, hogy farsztó folyamatosan a hitünkért, a magyarságunkért és a hazánkért küzdeni, és örülni, ha e helyett végre valóban sikeres és gyarapodó nemzetté válnánk, legalább Kárpát-medencei szinten, de ehhez elsőként a fejekben és az

Úrhoz való viszonyunkban kell rendet tenni.

Balog Zoltán püspök szerint világ-méretű ideológiai küzdelem zajlik. A globalista ideológia először csak ki-gúnyolja, majd semmibe veszi a ke-resztyén hitet, aztán megszegyeníti a hit képviselőit, a végén pedig fizikai értelemben is üldözni kezdik őket. Hívó emberként, közéleti aktivista-ként hogyan látod mindezt?

Balog Zoltán a Baár Madasban a hit-tantanárom volt, és örülök, hogy sze-mélyében olyan püspökünk van, aki mindezt világosan látja. A baloldali is-tentelen ideológiák múltat és hagyomá-nyokat eltörlő törekvéseinek útjában áll a keresztyén hit, ám talán még na-gyobb baj, hogy a liberális közbeszéd által tematizált közéletünkben a lát-szatkeresztyéneknek is útjában állnak a valódi hitvallók. Ki kell mondani, hogy jelenleg a mi látszólag keresztyén társadalmunkban is keresztyénüldözés van, és sokszor nem csak az úgyneve-zett baloldaliak részéről.

Tiltakozó akciót kezdeményeztél a Magyarországon is gőzerővel folyó LMBTQ-érzékenyítés ellen, a nagy port kavart Meseország mindenkié című mesekönyv apropóján. Ennek szerzői klasszikus meséket mesélnek újra, a liberális világlátás szemszö-

géből. Miért a gyermekek a kiemelt célcsoportja a genderideológiának?

Az LMBTQ ma már vagy 70 féle nemi identitást különböztet meg. Érzékenyítése a teljes családot és az egész társadalmat célozza, ám például óvodai vagy általános iskolai foglalkozásokba emelve rendkívül hatékonyan művelik, ahogy azt az amerikai példák is igazolják. Azokban a demokrata vezetésű USA-tagállamokban ugyanis, amelyek oktatási intézményeiben az elmúlt évtizedekben bevezették a hasonló érzékenyítő programokat, a fiataloknak már csak alig 70 százaléka vallja magát heteroszexuálisnak, a többi pedig az LMBTQ-skála különböző fokain helyezi el magát. Európában is ez a cél. A még ellenálló

republikánus államokban egészen más a helyzet. Mindez mára egyértelműen a hagyományos társadalom és családmodell rombolásának egyik fő eszközévé vált, tovább gyengítve a közösségek és nemzetek kollektív immunrendszerét, mely egyebek mellett a fogyasztói társadalom és a globalizmus további építését szolgálja.

Miért van az, hogy a magyarságot érintő jogsértésekre a liberális jogvédelem a füle botját sem mozgatja?

Európa-szerte elismerik és védik a kisebbségek jogait, ha azok valamifajta szexuális kisebbség vagy jobb esetben valamiféle fogyatékossgal élők jogai. Az utóbbival természetesen semmi gond nincs, a liberális jogvédelem

azonban elsősorban az ő jogait képviseli, a nemzetek és az úgynevezett őshonos kisebbségek jogai pedig sem nekik, sem az Unió döntéshozóinak nem számítanak. Ezt ékesen bizonyítja, hogy az Európai Bizottság hatáskör és illetékesség hiányában elkaszált az őshonos nemzeti kisebbségek jogait szabályozó keretegyezmény vagy keretszabályok létrehozását, számos tagállamban élő, több millió uniós polgár támogató aláírása ellenére is. Ha a nemzeti kisebbségek kollektív jogai csorbulnak, ez értelemszerűen magával hozza a kisebbségek tagjainak egyéni jogsérelmeit is, legyen szó az anyanyelvhasználatról vagy az elkobzott vagyonok visszaszolgáltatásáról.

Fábián Tibor

Izrael – Ország? Nemzet? Gyülekezet?

A hatalom kérdése és a bibliai „királytörvény”

Hogyan kezeli a Biblia az ember-istenítést és a több-isten hitet?

A bibliai királyok bizonyos korlátok között uralkodhattak. Nem tarthattak sok lovat, sok feleséget, és nem gyűjthettek sok ezüstöt és aranyat. „Ne legyen sok feleségük” – ez az antik időben az ország külpolitikájával volt kapcsolatban, amelyhez a király házasságkötése mindig hozzátartozott. A lovak az antik korban az erős hadsereget jelentették. A „nem sok ló” a katonai hatalom korlátozására utal. „Ezüstöt és aranyat gyűjteni” adóemelését jelentett. Ezekkel az előírásokkal Isten korlátozza a bibliai királyok hatalmát, ami egy pogány király esetében elképzelhetetlen volt. Izrael királya tudatában volt Istentől való függésének, s hogy nem csak a saját hatalma volt a mérvadó. Mihelyt a király elfoglalta trónját ezt a Tora tekercset (5Mózes 17,14-20)

kellott másolnia, és azt fel kellett olvasnia egy lévita papnak. Annak helyességét a pap határozta meg. A királyt nem lehetett istenként tisztelni, s nem végezhetett papi szolgálatot. Ezzel a „vallásügyi minisztérium” sem volt a hatáskörében. Minden meghatározó hatalmi jogkör korlátozva volt a bibliai királytörvény szerint. Ennek alapján a király nem mint népvezér, hanem mint testvér áll előttünk, „hogy ne érezze magát többnek testvéreinél”. Ez jellemző Izra-

elre. A nép testvérnek tudja magát és aszerint szólítja egymást a hadseregben, munkában és a politikában. Nem csodálkozhatunk azon sem, hogy a Torában még a rabszolgát is testvérnek nevezik.

Miért lett megparancsolva a királynak a Szentírás olvasása? „Hogy ezzel tanulja meg az Isten félelmét, hogy fi-

De hogy egy királynak is engedelmeskedni kell, az hiányzik.

Sokan úgy vélik, hogy a vallás eszköz az emberek ellenőrzésére. A legveszélyesebb manipuláció, ha egy uralkodó azt mondja népének: „Isten akarata, hogy engedelmeskedjete nekem!” Ezzel a módszerrel kihasználják az uralkodók a vallásos buzgóságot a politikai fegyverezésre. Ez egy régi trükk, de ezzel a bibliai királyok nem élhettek. A Biblia nem adta a királyok kezébe politikai eszközként a vallást. A királytörvényt egyedül a királynak kellett betartania. A bibliai szöveg alapján egy király áll előttünk, aki felett uralkodó van, s nem ő uralkodik. Trónra lépésekor így üdvözlötték: „hogy hosszú ideig uralkodhasson ő is meg fia is Izraelben. Ez kissé ellentétes

Bibi und Angela sind zu Hause umstritten, aber sitzen fest im Sattel.

gyelembe vegye és megtartsa a törvények és szabályok minden szavát. Hogy szíve ne fuvalkodjon fel testvéreivel szemben, s hogy el ne térjen a parancsoktól se jobbra se balra.” Ezzel Isten korlátot szab az túlzó önzésnek. Csak egy dolog hiányzik ebből a törvényből. Sehol nincs megírva, hogy a királynak engedelmeskedni kell. A Mózes harmadik könyvében meg van írva, hogy a bíróságnak engedelmeskedni kell, hogy a prófétáknak is engedelmeskedni kell.

a hatalom bibliai eszméjével. Ha a király a rá vonatkozó törvény minden rendelkezését megtartja, s megérti, hogy Isten a hatalom igazi gyakorlója, akkor válik legitim uralkodóvá. Az Isten által kijelentett törvényt gyakran nem tartották be sem a múltban, sem a jelenben. A hatalom sokkal csábítóbb, hogy könnyen lemondjanak róla. És éppen erre figyelmeztet a Szentírás.

Aviel Scheider, Israel Heute ford. Csoma László

A Kárpát-medence Reformátussága

Felszentelték Balog Zoltánt

Pünkösdhétfőn felszentelték Balog Zoltán református püspököt, a zsinat lelkes elnökét a nagykőrösi református templomban. Az egyházvezetőt tavaly novemberben választották meg a Dunamelléki Református Egyházkerület püspökévé. Az ünnepi istentiszteleten Kató Béla erdélyi református püspök ige-hirdetésében a vezetők szolgálatának fontosságát hangsúlyozta, mint mondta: rajtuk áll vagy bukik a közösség jövője. Hozzátette: Nincs a társadalomnak egyetlen szeglete sem, amelyről lemondhatnának a keresztyének, legyen szó a Kárpát-medence bármely részéről.

A püspökre a Kárpát-medencei református püspökök, valamint a dunamelléki egyházkerület esperesei és mondtak áldást. Érdekesség, hogy Balog Zoltán ugyanazon a térdeplőpárnán vette az áldást, mint amelyen 1860. július 5-én, Török Pál püspök, a budapesti református teológia alapítója.

„LEHETETLEN CSAK A LÁTHATÓ DOLGOKHOZ RAGASZKODNI”

– Az első pünkösdkor, a Szentlélek kiáradásakor a hívek erőt kaptak az élethez és bátorságot a halálhoz. Mi többet kérhetnénk mi ma itt, a világjárvány közepén? – tette fel a kérdést Kató Béla május 14-én, pünkösdhétfőn Nagykőrösön. Az Erdélyi Református Egyházkerület püspöke Balog Zoltán dunamelléki püspök szentelésén hirdetett ígét.

– A Nagy Rendező nem is rendelkezhet volna méltóbb alkalmat a Dunamelléki Református Egyházkerület püspökének felszentelésére a mai, pünkösdi napnál – fogalmazott Kató Béla ige-hirdetése elején utalva arra, hogy a járványhelyzetben kétséges volt, mikor lehet megszervezni a püspökszentelést. Az erdélyi püspök hozzátette: erőt kérnek a szolgálatba lépő vezetőknek – ám ha feladatait egymaga kell végeznie, ez lesz élete legfárasztóbb feladata. – De ha a Szentlélek kiárad rá, akkor Isten szolgálata csak árad majd belőle. Isten Lelkével másképpen lehet szolgálni – biztatta Balog Zoltánt és a je-

lenlévőket, majd tisztázta, hogy mi a Lélek. – Minden ember hisz – legalább kicsit – a Lélekben. A barátság, a szeretet, a kötelességtudat, az öröm – mind-mind a Lélek által van bennünk. Tagadhatatlanul jelen van az életünkben, beszél hozzánk, munkálkodik bennünk.

Kató Béla, az Erdélyi Református Egyházkerület püspöke a szószéken az istentisztelet kezdetén
Fotó: Sebestyén László

Rejtett erők kormányoznak minket. Lehetetlen csak a látható dolgokhoz ragaszkodni. Ám sokféle szellemiség létezik és uralkodik ebben a világban – hangsúlyozta az egyházvezető, majd hozzátette: – Pünkösdi a Lélek kitöltésének ünnepe. Mégsem érezzük mindig a közelségét, mert engedjük, hogy sokféle szellem – például a kor, a pénz és az ego szelleme – uralkodjon bennünk, és ezek kiszorítják a Szentlelket, amely így – bizonyos ideig – távol marad. Kató Béla hozzátette: csak a Szentlélek elégíti meg hathatósan az ember rend utáni vágyát. – Követnünk kell Pál apostol példáját, aki Jézus Lelkével találkozva érezte, hogy teljes, feltétel nélküli enge-

delmességgel tudja átadni neki magát. Az első pünkösdkor, a Szentlélek kiáradásakor a hívek erőt kaptak az élethez és bátorságot a halálhoz. Mi többet kérhetnénk mi itt, a világjárvány közepén? – tette fel a kérdést az erdélyi püspök.

Kató Béla hangsúlyozta: az erőre kapott ember azonnal megkérdezi, hogy mit cselekedjen – hasonlóan az első pünkösdkor jelenlévő háromezer emberhez, akik ugyancsak azt tudakolták: mihez kezdjenek a kapott erővel? – A tanítványok gyors választ kaptak arra, hogy mi a feladatuk. Nekünk, mai tanítványoknak és szolgáknak szintén megvan a parancsunk, mit kell tennünk. Ezen a püspökszentelésen különösen figyelünk arra, milyen feladatot, üzenetet ad Isten a most felszentelt püspöknek, és nekünk, a többi szolgának – fogalmazott a püspök, majd így folytatva: – Az első üzenet: viseljeteK gondot magatokra! Pál nem azért irányítja a vezetők figyelmét elsősorban önmaguk felé, mert önzésre akarja őket nevelni, hanem mert jól tudja, mennyire fontos a rájuk bízott, általuk vállalt szolgálat.

Kató Béla szerint a vezetőkön áll vagy bukik a keresztyén közösség jövője: „verd meg a pásztort és szétsejled a nyáj”. – Erőnk fölött való út előtt állunk, ezért húzzátok meg jól a sarutok szíját – figyelmeztette előljárótársait.

A püspök szerint a második üzenet így hangzik: – ViseljeteK gondot az egész nyájra, amelyben a Szentlélek vigyázókká tett titeket. A Magyar Református Egyház sokszor megküzdött már azzal a kérdéssel: mit értünk „nyáj” alatt? Az ige szerint mindenki beletartozik. Nem háríthatjuk el felelősségünket azok felől, akik talán ma még elvakultak, nem látnak tisztán és gyűlölettel tekintenek mindenre, ami a keresztyén közösségben történik. A fekete bárnyok is a nyáj tagjai, ezért nincs a társadalomnak egyetlen egy olyan szeglete sem, akiről mi lemondhatnánk – erősítette meg Kató Béla.

Az istentiszteleten világi méltóságok is részt vettek

Fotó: Sebestyén László

– A Szentlélek állítja a védőket a vártára, ő ad nekik törvényes hatalmat a szolgálat végzésére. Tehát ő legitimizálja a szolgálatunkat. Tisztunk tehát Istentől van: reánk bízta az egyházat, amelyet tulajdon vérén váltott meg. Hihetetlen nagy felelősség ez nekünk – mondta a püspök, majd Balog Zoltán korábbi politikai vállalására utalva, püspöktársához címezve szavait így folytatta: – Úgy is fogalmazhatunk: Isten megalakította a kormányát, minket pedig kinevezett szolgálókká – más szóval miniszterekké választott. Most, kedves püspök úr, az Emberi Erőforrások Minisztériuma mellé az isteni erőforrásokét is megkapta. Ez a kettő együtt akkora feladat, amelyet ritkán kap az ember. De biztos vagyok abban, hogy ma, ezen a pünkösden Isten Szentlelke kiárad, és megsegít ebben a szolgálatban. Mi is itt vagyunk, leszünk. Ahol ennyi ember együtt van és imádkozik, ott a poklok kapui sem vehetnek erőt.

MEGÁLDJON TÉGED AZ ISTEN

Kató Béla igehiredetését követően Balog Zoltánra a Kárpát-medencei református püspökök, valamint a dunamelléki egyházkerület esperesei mondtak áldást. Érdekesség, hogy Balog Zoltán ugyanazon a térdeplőpárnán vette az áldást, mint amelyen 1860. július 5-én Török Pál püspök, a budapesti református teológia alapítója.

Fotó: Bazánth Ivola, Sebestyén László

KÜZDENI MINDEN EMBERÉRT

Egyetlen főpapunk van: Jézus Krisztus – kezdte székfoglaló beszédét Balog Zoltán, majd hozzátette, hogy őt püspökként Isten népe szolgálatára választotta meg az egyház.

A keresztyének közös kiváltsága megmutatni, hogy Jézus Krisztus közelében lenni boldogság. – Akkor is, amikor lelki szegények vagyunk, akkor is, amikor sírás van, betegség, halál. De szelídség is, mert, ha szomjazzuk az igazságot, irgalmasságot nyerünk. Tiszta szívvel meglátjuk Istent és békét tudunk teremteni. Együtt lenni Jézus Krisztus közelében, ez pedig kiváltképp boldogság. Mert itt, így, minden a miénk.

Ezt követően Balog Zoltán Pál apostol korinthusiakhoz írt levelét idézte:

„Azért senki ne dicsekedjék emberekkel, mert minden a tietek; akár Pál, akár Apollós, akár Kéfas, akár a világ, akár az élet, akár a halál, akár a jelenvalók, akár az eljövendők: minden a tietek. Ti viszont a Krisztuséi vagytok, Krisztus pedig Istené.” (1Kor 3,21-23)

A minden csak akkor veszélyes szó, ha az ember akar mindent – figyelmeztetett. Isten ígérete azt üzeni nekünk, hogy mi egymáséi vagyunk, nem kell osztozkodnunk. „Miért akarnánk ilyesmit tenni, hiszen éppen fordított a helyzet: nem Krisztus testét, az egyházat kell felosztani, hanem mi tartozunk Krisztus testéhez. „Nem a püspöknek van egyházkerülete, hanem a Dunamelléki Református Egyházkerületnek van püspöke” – hívta fel a figyelmet.

Rengeteg terv fogalmazódott meg az egyházban köztük gyülekezetekkel, óvodákkal, iskolákkal, időotthonokkal összefüggésben és a terveket véghez is akarják vinni. De „mielőtt a tettekhez rohannánk”, elsőként útravalóul a bűnbocsánatban részesülünk, közben pedig emberekre találunk, akikkel együtt várhatjuk Isten Szentlelkének kiáradását, a pünkösdi csodát. Ezért vagyunk éppen most itt, mert Isten így rendezte.

Pál apostolt idézve az mondta: „akár a világ, akár az élet, akár a halál, akár a jelenvalók, akár az eljövendők: minden a tiétek”. (1Kor 3,22) Nála van életünk gazdagsága és kiszolgáltatottsága. Az enyém is – tette hozzá az egyházvezető, említve szüleit, fiatalkori éveit, közéleti szerepvállalását, a maglódi és a Hold utcai gyülekezetet, valamint a családját.

Ott van Krisztusnál a magyar cigányok szívszorító és gazdagító világa, a kultúra és a tudomány világa, valamint ott van Krisztus népe, az egyházunk,

amely a szeretetet, a hitet, az ellenállást és a megadást is megtanította nekem – sorolta a püspök.

– A magyar keresztyénség több, mint mi reformátusok – mondta Balog Zoltán hozzátéve, hogy hálás Istennek mindazért, amit a Nyugat és Kelet keresztyéneitől kapott. Nem a közös ellenség, hanem a közös Úr, Krisztus terel bennünket egy táborba. – Tudjuk, hogy nem velünk kezdődik az egyház, és nem velünk végződik, ezért figyeljünk hátra és előre is.

Balog Zoltán felidézte a száz éve püspökké szentelt Ravasz László szavait, aki a következőket mondta: „Isten a feladatokban mutatja meg minden nemzedéknek, hogy milyen naggyá lehet, és a feladatok annál nagyobbak, minél törpebb egy kor körülöttünk.”

Balog Zoltán székfoglalója

Fotó: Bazánth Ivola

Ravasz László gondolatait folytatva elmondta: Ne a kor törpesége ellen küzdjünk, hanem minden elveszett emberért, az elhagyatott idősekért, a cél nélküli fiatalokért, a gyermekáldást várókért. Mert minden itt kezdődik, az egyes ember szívében, életében – minden, ami fontos.

Lehetnek korszakalkotó vállalásaink, nagy ívű programjaink, sikeres szellemi küzdelmeink, de ha közben cserbenhagyjuk a hitével küzdő, kereső, szenvedő vagy a győzelmeitől megittasult embert, akkor hűtlenek leszünk küldetésünkhöz.

Mert Jézus is azt mondta, nagyobb öröm lesz a mennyben egyetlen megtérő bűnös, mint kilencvenkilenc igaz miatt, akiknek nincs szükségük megtérésre. A mi dolgunk az egy, mert ha megkeressük az egyet, akkor meglesz a kilencvenkilenc is. Hiszen tudjuk, hogy minden és mindenki Krisztusé, mi pedig Krisztuséi vagyunk

– Jöjj el teremő pünkösdi lélek, tedd ezt valóssággá életünkben, egyházunkban, országunkban, nemzetünkben, Európában – zárta székfoglaló beszédét Balog Zoltán püspök.

A PÜSPÖKSZENTELŐ ISTENTISZTELETEN TÖBBEN IS KÖSZÖNTÖTTÉK BALOG ZOLTÁNT.

Isten Lelke, aki segít

Somogyi Péter, a Dunamelléki Református Egyházkerület lelkészi főjegyzője visszaemlékezett a január 25-i püspökbekiktatáson elhangzó bibliai igére: – „Nem hatalommal és nem erőszakkal, hanem az én lelkemmel! – mondja a Seregek Ura.” (Zak 4,6) Így érdemes elindulni és megérkezni az úton, amelyre Urunk hív és küld – mondta Somogyi Péter. Meglátása szerint Balog Zoltánt nem emberi hatalom és erőszak, hanem mennyei erő, a Szentlélek felhatalmazása teszi alkalmassá Isten dicsőségének szolgálatára.

Kegyességtől a megszentelődésig

Négy fogalommal és jelképes ajándékkal állt az úrasztalához Fekete Károly, a Tiszántúli Református Egyházkerület püspöke. – Csikesz Sándor teológus négy szóval jellemezte a krisztuskövetést megélő református tanítványt – idézte fel Fekete Károly, ezeket ajánlva útravalóul a most felszentelt püspököknek. Ezek közé tartozik a kegyesség (pietas), hiszen a püspök semmilyen ügyben nem tévesztheti szem elől a lelki szempontot, ahogyan a becsületességet (probitas) és az emberieséget (humanitas) sem, amely a szeretet parancsának követését jelenti. Végül a megszentelődésre törekvés (sanc-timonia vitae) fontosságát emelte ki. – A négy fogalom példaadó megélését kívánjuk neked a szürke hétköznapiakban – mondta a tiszántúli elöljáró, és ajándékkul átnyújtotta Méliusz Juhász Péter egykori debreceni püspök első nyomtatásában megjelent művét a felszentelt dunamelléki püspököknek.

Fekete Károly püspök köszöntése
Fotó: Bazánth Ivola

Együtt a szolgálatban

Fabiny Tamás, a Magyarországi Evangélikus Egyház elnökpüspöke fel-

hívta a figyelmet arra, hogy Balog Zoltán másképp miniszter, mint néhány évvel ezelőtt, hiszen most „minister verbi Domini”, azaz „az Úr igéjének szolgálója.” Fabiny Tamás egy 19. századi rajz reprodukcióját adta ajándékba a püspököknek, amelyen Luther és Kálvin látható egymás mellett Jézus keresztyének tövében. A kép szerint a két teológus egymásra bízta, hogy jó testvérek legyenek. – Így legyünk együtt ebben a szolgálatban a keresztség alatt, Krisztus tanítványaiként – mondta Fabiny Tamás.

Fabiny Tamás elnökpüspök köszöntése
Fotó: Bazánth Ivola

Összetartva működhet

Az eseményen Erdő Péter esztergom-budapesti érsek is köszöntötte az újonnan felszentelt püspököket. Beszédében kiemelte, a pünkösdi történetben az áll: a tanítványok „...mindnyájan együtt voltak ugyanazon a helyen...” (ApCsel 2,1) – A változó világban az új kihívások között egyre inkább érezzük, hogy a keresztyéneknek összetartásra, egységre van szükségük. Ha mindnyájan elsősorban Krisztusra tekintünk és felé indulunk, akkor egymáshoz is közelebb jutunk – fogalmazott Erdő Péter.

Felhatalmazva a szolgálatra

Veres Sándor, a Dunamelléki Református Egyházkerület főgondnoka kiemelte, hogy a Dunamellék református népe Isten akaratát keresve választotta meg Balog Zoltánt püspökévé. – Rád bízta, hogy bizottsággal, reménységgel és örömmel hirdesd az evangéliumot, és teljes erődből segítsd ebben a rád bízott gyülekezeteket, intézményeket az ott szolgálókkal együtt. Szeresd a rád bízottakat, és Krisztust hirdesd – tanácsolta Balog Zoltánnak a főgondnok, hangsúlyozva: feladataiban nem lesz egyedül.

A krisztuskövetés szépsége

A barátok nevében Bogárdi Szabó

István mondott köszöntőt: – Az előd az utódnak nem mondhat mást: Krisztusra mutat! És ennél a barát sem tehet többet – fogalmazott a korábbi dunamelléki püspök, aki azokkal a szavakkal indította útjára Balog Zoltánt, amelyeket ő mondott neki tizennyolc évvel ezelőtti beiktatásakor. – Mindenekelőtt azt kötöttem a lelkemre: nem vagyok egyedül, ahogyan most te sem. Mert a Krisztusé vagy, az övéi mindig veled lesznek. Ünnepe múltán is sokan fognak érteni imádkozni – hangzott a biztatás. A lelkipásztor ugyanakkor kiemelte: az idomulás, a fősodorral úzás helyett fontos megmaradni az Isten egyháznak adott küldetésénél. Végül így tanácsolta püspöktársát: – Ízlelgesd sokat a krisztuskövetés szépségét! Láss előre legalább annyira, mint tizennyolc évvel ezelőtt! Mindig jóval győzd le a gonoszt!

Bogárdi Szabó István, korábbi dunamelléki püspök köszöntése
Fotó: Bazánth Ivola

Lélek, lélektelenség, értéktudat

Kövér László, az Országgyűlés elnöke köszöntőjében hangsúlyozta, az állam és egyház szétválasztandók és szétválasztottak, ám lényegüket tekintve mégis elválaszthatatlanok. – Ez a lényeg pedig nem más, mint a Lélek által megszentelt közösség – fogalmazott.

Az Országgyűlés elnöke szerint a XXI. században tovább folyik a Lélek és a lélektelenség évezredes értéküzdeme – habár változó politikai díszletek között, változó eszmékkel és jelszavakkal, változó módszertannal és eszközrendszerrel. Változatlan kérdés viszont: a Szentlélek vagy a lélektelenség szolgálatába szegődünk-e? Kövér László köszönetet mondott Balog Zoltánnak azért, hogy a Lélek és lélektelenség embert próbáló küzdelmében mindig személyes példával járt elől.

Czinke Tímea – Czinke Zsolt: Koronás prédikációk

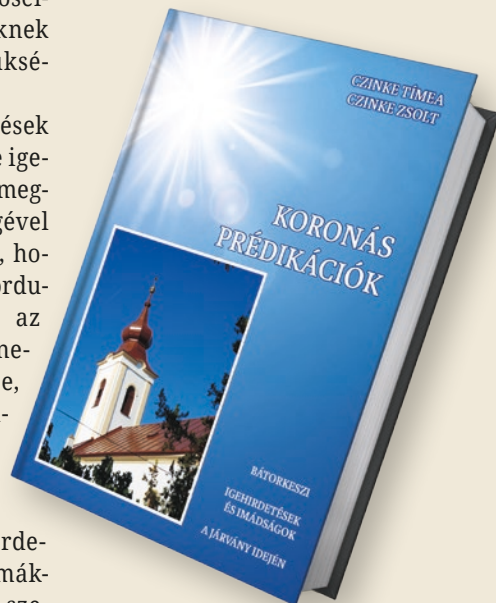
Mint az már oly sokszor elhangzott és leíratott, a világ rendjében gyökeres változást hozott ez a rövidke szó és a mögötte rejlő fogalom: covid19, vagy ahogyan a köznyelvben szerepel: korona-vírus. Egyházunkat is precedens nélküli kihívás elé állította az újonnan kialakult helyzet, amely lelkipásztorainkat is arra vezette, hogy más utakon maradjanak kapcsolatban a gyülekezeteikkel. A Czinke lelkészpár Bátorkeszin szolgál immár húsz esztendeje, s ők maguk is megtapasztalták azt, hogy ennek a helyzetnek van egy új áldása: az igehirdetések bensőségesebbek, személyesebbek lettek, a családi otthonok apró „templomokká” váltak, s a kisebb-nagyobb megszákításokkal megengedett templomlátogatások újra értékévé váltak a hívek életében. Igihirdetéseik tükrözik azt a lelki biztatást és hitben való szilárd helytál-

lást, amelyre az elmúlt hónapokban az egymást gyanakodva méregető, maszk mögé kényszerült, munkájukat, időseiket és saját életüket féltő embereknek – bevallatlanul is – hatalmas szükségük van.

A könyvben szereplő igehirdetések a lelkészpár tollából az Igére igehirdetéssel válaszolnak. Arra is megpróbálják a Szentírás segítségével megkeresni a választ, hogy miért, hogyan következik be az Istentől elforduló ember tragédiája, s átadják az egyetlen lehetséges megoldás üzenetét is: „Mindez azért következik be, hogy Isten népének a szívét visszafordítsa magához.” (235.old.)

A Koronás prédikációk c. könyv a bezárt templomok idején elhangzott, videóra rögzített igehirdetések gyűjteménye, időszzerű témákkal, imádságokkal, szívhez szóló, sze-

mélyes üzenetekkel Isten Igéje fényében.

VILÁGOLDAL

Hitről hívőknek

POZSONYTÓL PÉTERVÁRADIG:

Az élhető jövőhöz nem elég a kigyúrt test – kigyúrt lelkeket magyar földre!

Korunk az elképesztő egyoldalúságok korszaka. Egyoldalúan úgy igyekeznek élni az emberek, mintha nem lenne holnap, és csak ez az orruk előtt látható világ létezne. Egyoldalúan úgy gyúrják a testüket, konditeremben, fitneszteremben, s más módon, mintha csak test lenne az ember. Egyoldalúságaikat hosszan lehet sorolni. Márpedig az ember test és lélek, fizikum és szellem, múlt és jövő, férfi és nő, egyén és közösség, látható és láthatatlan valóságok teljessége, egysége.

Mit tehetünk a jövőért már ma, hogy emberibb és élhetőbb legyen?

Ehhez adta Isten az Ő Lelkét, hogy megtanítsa olyan dolgokra, amelyek nélkülözhetetlenek, s hogy legyen megbízható idegenvezetőnk a jövő felé, Aki elvezet mindenre, a teljes igazságra (János 16,13).

Sőt, a Lélek, a Szentlélek még az eljövendő dolgokat, a jövődőt is kijelenti (János 16,14). Ezért is érdemes, szükséges, hasznos figyelni Őreát, az igazság Lelkére. Egyre inkább az lesz pandémi-

ás válsággal meggyötört világunkban a felismerés: Szentlélek nélkül nincs jövő, Lélek által épített kultúra, létforma nélkül csak lelketlen, embertelen, jövőtlen idők jönnek. És olyan emberek, akik lehetnek macsók, testileg kigyúrtak, de ha lelkileg nem jár együtt ezzel a gyúrással az emberformálás, személyiség- és jellemformálás, akkor csak fenn az ernyő, nincsen kas álkultúra lesz az egész, bármely pillanatban összeomló világ. Már most látszik, hogy a lelki edzettség, spirituális „gyúráshi-

ány” nélkül mennyire állhatatlanok az emberek, nem képesek elviselni a szükséges korlátozásokat, az észszerű önkorlátozást feladják, becsapják önmagukat, s gyakran erre készítetik családjukat is. Az önzés, a nárcisztikus, öntetszelgő és meg gondolatlan, önmagát és másokat jégre vivő állhatatlanság képeit mutatják a híradások, az egyásra zsúfolt őrjöngő gyülekezések, gyújtogató, agyament „szabadságünneplések”, tüntetések. Mi kellene tehát? Néhány jövőbe hangzó gondolatatkord mára – együttgondolkodásra és továbbgondolásra.

A szavak új grammatikája, a megértés új nyelvtana az első pünkösdről

Az első pünkösdről szóló tudósítás-

ban Lukács, a kitűnő megfigyelő orvos leírja, hogy a bábéli nyelvzavarral (1Mózes 11,1-9), meg nem értéssel, mellesbeszéléssel szemben a pünkösdi nyelvcsodában (ApCsel 2,4-11) mindenki a maga nyelvén hallotta, értette meg ugyanazt.

Mégpedig Isten nagyságos dolgait, s ez a megértés teremtetett közöttük, a világ minden részéről Jeruzsálembe segreglett emberek között tolmácsolás nélkül is mélyebb, teljesebb lelki közösséget.

Ez valóban nyelvi és megértési csoda volt. Nem új szavakat, kifejezéseket találtak vagy alkottak ezek az emberek, afféle ünnepi műnyelvet, alkalmi beszédet, hanem új grammatikát találtak, a szavak használatának új lelkiségét, lelkületét, valami szent szűrőt, amin a szenny és a bűn szavai fennakadtak.

Ez a szeretet grammatikája volt, olyan világnyelv, amit nem kellett kitálatni, hanem Isten Lelke hozta létre a szeretet eszperantóját.

Önműködő, iskolázás nélkül is azonnal elsajátítható nyelv-tana, szűrője is volt, hiszen a szeretet másként szelektálja a szavakat, mint a gyűlölet, vagy a közöny, másként, mint a cinizmus, a szándékos ferdítési fortély. És nem a káromkodás züllesztő antikultúrája volt ez, ami ma befröcsögi a köztereket, a virtuális tereket, a Facebookot és más szociális tereket, sőt a személyes, otthoni légkört is beszennyezi.

A Szentlélek ugyanis megszenteli, megszűri, gyógyítja és hitelesíti a nyelvet, mert gyógyítja, megszenteli, gyógyítja a nyelvet használó embert. A szív teljességéből szól a száj – tudjuk kétezer év óta. „Ha emberek vagy angyalok nyelvén szólok is, szeretet pedig nincs bennem, olyanná lettem, mint a zengő érc vagy pengő cimbalom” (1Kor 13,1). A nyelvalkotó Lélekről szól az igazi pünkösdi, aki a világ nyelvi konzervdobozai, a gyilkos parancsszavak, vagy az üres fecsegés világkorszakában is igazi Én-Te kapcsolatot teremtő nyelvezettel ajándékoz meg.

A simogató, tisztelő, becéző, okosan érvelő, esztétikusan szólt, Istenhez és emberhez méltó szavakkal. Csak egy kicsit kellene meghallanunk magunkat, hogy mennyi szitokszó folyik a szánk-ból akár egy nap alatt, s ezek aránya mennyire durván felette van a tényleges és értelmes közléseknek. Milyen jó lenne, ha a csend, a hallgatás fenséges és gyógyító beszédét kezdené újra megtanulni népünk. Mert valamikor édes

anyanyelvünk szinte mentes volt a szóépítől, a maró lúgtól, a másokat felgyújtó kommunikációtól. Az óvodától az egyetemig, a parlamenttől a médiáig, bölcsőtől a koporsóig nagy nyelvreformra lenne szükség. Az első pünkösdi ámuló csendjével, a saját nyelvén megértett, meghallott isteni tiszta beszéddel de jó lenne kicsit ezen a pünkösdiön gyógyítani magunkat és egymást.

A nyelvi elzúllás ellen pünkösdi nyelvújítás

Ferdinand Ebner (1882–1931) párbeszédszakértő filozófus Arisztotelészt idézve írta: az embert a nyelv teszi emberré. De a szellem, a Lélek az, aki a szótlant embert szavakkal ajándékozza meg.

A fecsegő embert pedig le tudja halakítani és üres szájártatás helyett értelmes, gondolatokat, tényleges üzeneteket közlő szájjal tudja megajándékozni.

Ma az emberek egyik legnagyobb betegségforrása beszédük Te-nélkülisége: nyelvükben is az én az első és utolsó szó, életükben is az önzés dominál. Ha a Te is előfordul, azt káromló szókapcsolásokkal rontják le: Te h...e, Te b...m... És a testrészek Te-hez rendelésével tetézik 24 órában. Tisztelet a kivételnek.

Ebner egyenesen a szavak pneumatológiáját várja el, ajánlja, kéri a nyelvi elzúllás, verbális bukásban vergődő világunktól.

Ezt a szerinte a Szentlélekben megtisztuló és megszentelődő beszéd-terápiát.

Ahogy Áprily Lajos kérte egyik versében: „Csak gyökeres szót adj”. Eugen Rosenstock-Huussy (1888–1973) szerint a keresztyénség még felfedezhető az egyházban, de azon kívül? „Titokzatos versenyfutás van a korszellem és a Szentlélek között, s az a feladatunk, hogy a Lélek kiáradását és nyelvteremtését segítsük, de legalábbis ne akadályozzuk” – vallotta. Erre tette fel egész életét. Új Kazinczyk, Csokonai Vitéz Mihályok, Szemere Pálok, Kölcsey Ferencnek kellene a digitális eszközök elé, minden szinten. Új nemzeti nyelvbredés. Nyelvi otthonteremtés, nem hajléktalanná tétel! Nyelvtisztítás! Gondolkodástisztítás, szív tisztítás. Ez pedig Lélek nélkül nem megy! Új magyar pünkösdiöt kell kérnünk, kell megvalósítani a Kárpát-medencében!

Ez a lélekből lélekbe, szájról szájra terjedő nyelvezet pedig a szeretet, a tapintat, a tisztelet, az emberi méltóság

eddig még igazán meg sem született anyanyelve. Tudjuk-e erre gyúrni, edzeni a belső emberünket? Naponta. Mert ez az óra parancsa, hiszen a szív teljességéből szól a száj. Tölts be, jellemezze ez kommunikációnkat, nyitottságunkat, mások megértésének készségét, önzetlenségünket, önkorlátozásunkat. Alkosuk meg együtt az egészséges és jövőt oltalmazó magyar közbeszédet!

Elgondolkodtató, hogy mennyire kikopott a közmédiából a korábban évtizedeken át műsoron volt adásprogram a szép magyar beszédért. Hiszen Lélek-kultúra, nyelvi kultúra, magyarság-kultúra szorosan összefügg. A jövőhöz nem elég a kigyúrt testek birodalma, akik ha kinyitják szájukat, csak a sistergő indulatok, szitok árad belőle.

Készüljünk úgy 2021 pünkösdjére is, hogy kicsit jobban odafigyelünk: tudatosan kövessük, hogy miről, hogyan szól a szánk. Legyen nyelvújítás, beszéd-kultúrát, magyar megújulást elősegítő pünkösdiünk! Tudatosan törekedjünk erre. Ez Istenen és az Ő Lelkén nem fog múlni.

Ő már az első pünkösdiön elvégezte a maga nyelvreformját, ahogyan egy szép énekben olvassuk. Most rajtunk a sor, hogy egymás felé és önmagunk felé meglépjük ezt a nyelvtisztítást. Lélektisztítással. Hogy ne essünk vissza a kétezer éve felszámolt bábéli nyelvzavarba, tudatzavarba, önértékelési zavarba. Emberi és nyelvi kaoszba. Kigyúrt lelkeket a magyar földre!

*Ha nem te szólsz, Uram, a szó fülig
ha érhet,
De szívig nem mehet, de szívig nem
mehet.
Szólj, szólj én Istenem! – szól
hangodból a jóság,
A lelkem megfeszül s a hallásban
segít,
És szódban meglelem az örökkévalóság
Jó édességeit, jó édességeit.*

*Szólj és csitítsd a bűt, mert bű és kín
gyötörnek,
Szólj, hogy legyen szavad ír s
gyógyító erő;
Szólj, dicsőséged úgy még szebben
tündökölhessen,
És mindörökre nő, és mindörökre nő.*

(Pierre Corneille verse, Áprily Lajos fordítása)

(Dr. Békefy Lajos/Felvidék.ma)

Saul + Lélek = Pál apostol

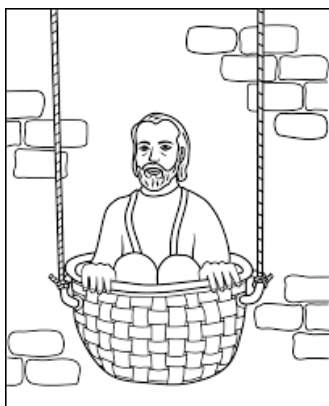
ApCsel 9

Kedves Olvasóink! Egy olyan történettel fogunk most foglalkozni, melyet biztosan mindnyájan ismertek. Amikor az apostolok szolgálatairól, életéről tanulunk, az egyik első történet, melyet megismerünk, Saul megtérése. Az, hogy hogyan lesz Saulból, a keresztyéneket gyűlölő és üldöző emberből Pál apostol, aki késő az életét is feláldozni Jézus Krisztusért és az evangéliumért. Csak az ismétlés kedvéért néhány mondatban nézzük végig a történetet. Saul, a keresztyének iránti gyűlölettel a szívében indul el Damaszkuszba, hogy ott is

összegyűjtse a hívőket, és megkötözve vigye őket Jeruzsálembe, ahol majd megkapják a nekik szánt büntetést. A város felé vezető úton azonban megjelent neki Jézus Krisztus. Saul nagy fényességet látott, és hallotta, hogy megszólítja valaki. Saul, Saul, miért üldözöl engem? Ki vagy Uram? – kérdezte Saul. Én vagyok Jézus, akit te üldözöl. – hangzott a válasz. A társai hallották a hangot, de nem láttak senkit. Csak azt látták, hogy Saul leesik a lováról, és teljesen megvakul. Így vitték be a városba, ahol napokon keresztül nem evett és sokat imádkozott.

Álljunk most meg egy kicsit, és nézzük meg, mi is történik Saulal? Találkozott Jézus Krisztussal. Változott valami az életében? Nyilvánvalóan igen, hiszen nem lát. Bőjtől és imádkozik. Az életében minden összezavarodott. Még nem látja maga előtt az utat, nem látja a feladatot. Valahogy úgy érezhette magát, ahogy a tanítványok érezték magukat, amikor Jézus mennybe ment. Egyedül maradtak, és nem tudták, mihez kezdjenek. Az igazi változás akkor jön el az életükben, amikor megjelenik a Szentlélek, és betölti életüket. Saul azonban még nem kapta a Lelket. Beszélt hozzá Jézus, meg is jelent neki, de még nem teljes a hite.

Imádkozott az Úrhoz, aki meghallgatta az imádságot, és elküldte hozzá Anániást, aki először vonakodik attól, hogy elmenjen hozzá, mert hallotta hírét. Később azonban, mivel az Úr kérte, elindul Saulhoz. Ananiás rátette a kezét Saulra, és elmondta az Isten üzenetét. Saul ebben a pillanatban kapta a Szentlelket, megnyílt a szeme, és tudta, mi a dolga. Ettől a pillanattól kezdve lett Jézus Krisztus leghűségesebb apostola. Úgy hirdette az evangéliumot, hogy az ellenségei már a szolgálatai elejétől fogva meg akarták gyilkolni.

Ebből is látható, hogy egy ember élete akkor változik meg igazán, ha betölti a Szentlélek. Akkor lesz valaki igazán keresztyénné, ha a Lélek által él. Nem elég tudni dolgokat Jézusról. Nem elég ismerni az evangéliumot. Az életünk csak akkor változik meg, csak akkor leszünk Jézus igazi tanítványai, ha a Szentlélek betölt bennünket. Nem régen ünnepeltük pünkösöd ünnepét, a Szentlélek kitöltését. Nagyon fontos azonban, hogy az ünnep elmúltával is kérjük az Isten Lelkének vezetését. Abban pedig biztosak lehetünk, hogy ha kérjük, az Úr megadja nekünk, és mi is olyan lendülettel, odaadással és hittel szolgálhatjuk az Istent, ahogy Pál apostol tette.

Imádság: Kegyelmes Isten! Köszönjük, hogy nem hagysz bennünket magunkra, és nem hagysz bennünket kétségek között sem. Elküldöd Lelkedet, hogy vezessen, bátorítson, vigasztaljon. Add, hogy mindnyájunkat betöltsen a Szentlélek, hogy helyesen tudjuk szolgálni. Ámen.

Aranymondás: Az Úr pedig a Lélek, és ahol az Úr Lelke, ott a szabadság. II. Korintus 3:17

Kraus Viktor

BIBLIAOLVASÓ

v e z é r f o n a l

Július

1. Cs.	Préd 9,13-18	ApCsel 27,1-8
2. P.	Préd 10	ApCsel 27,9-26
3. Sz.	Préd 11,1-8	ApCsel 27,27-44
4. V.	Préd 11,9-10	ApCsel 28,1-10
5. H.	Préd 12,1-8	ApCsel 28,11-15
6. K.	Préd 12,9-14	ApCsel 28,16-31
7. Sz.	1Kír 1,1-37	Mk 1,1-8
8. Cs.	1Kír 1,38-53	Mk 1,9-11
9. P.	1Kír 2,1-25	Mk 1,12-15
10. Sz.	1Kír 2,26-46	Mk 1,16-20
11. V.	1Kír 3	Mk 1,21-28
12. H.	1Kír 4	Mk 1,29-31
13. K.	1Kír 5	Mk 1,32-39
14. Sz.	1Kír 6	Mk 1,40-45
15. Cs.	1Kír 7,1-22	Mk 2,1-12
16. P.	1Kír 7,23-51	Mk 2,13-17
17. Sz.	1Kír 8,1-21	Mk 2,18-22
18. V.	1Kír 8,22-53	Mk 2,23-28
19. H.	1Kír 8,54-66	Mk 3,1-6
20. K.	1Kír 9	Mk 3,7-12
21. Sz.	1Kír 10	Mk 3,13-21
22. Cs.	1Kír 11,1-25	Mk 3,22-30
23. P.	1Kír 11,26-43	Mk 3,31-35
24. Sz.	1Kír 12,1-19	Mk 4,1-20
25. V.	1Kír 12,20-33	Mk 4,21-25
26. H.	1Kír 13	Mk 4,26-29
27. K.	1Kír 14	Mk 4,30-34
28. Sz.	1Kír 15,1-15	Mk 4,35-41
29. Cs.	1Kír 15,16-34	Mk 5,1-20
30. P.	1Kír 16,1-14	Mk 5,21-43
31. Sz.	1Kír 16,15-34	Mk 6,1-6

Református Újság

Gyülekezeti tájékoztató

Kiadja a Lónyay Gábor Polgári Társulás

Cím: Dereglyő 216, 076 74 Dereglyő

IČO/reg.szám: 31256732

Nyilvántartási szám: EV 5612/18

ISSN: 2585-8491

Megjelenik havonta.

Kereskedelmi forgalomba nem hozható.

Terjeszti a Dereglyő-i Református

Keresztyén Gyülekezet

Szerkesztőség:

főszerkesztő: Csoma László,

szerkesztők: Csoma Annamária, Györky Szilvia,

Kraus Viktor, kárpát-medencei tudósítók:

Fábián Tibor, Szenn Péter

Szerkesztőség címe:

076 74 Drahňov-Dereglyő 216,

Tel.: 056/63 953 96, Mobil: 0908 035 094,

E-mail: ladislavcsoma@gmail.com

vagy csomalaszlo@centrum.sk

Nyomda: Marián Györky - MS PRINT